

అందలనీ లైమించు, అందలనీ సేవించు

చిత్తశుద్ధి లేని రిత్త మానవులకు
ఆత్మతత్త్వమెట్లు అబ్బునొక్కా
ఆత్మతత్త్వమబ్బు ఆతిశుద్ధ బుద్ధికే
ఉన్నమాట తెలుపుచున్నమాట.

ఒక్క చిత్తశుద్ధియందే సర్వము యిమిడియున్నది. ఇదొక పూలబంతి. చూడటానికి మాత్రం ఇది ఒకే పుష్పం మాదిరి కనిపిస్తుంది. కాని, దీనిలో అనేక పుష్పాలు చేరి ఉన్నాయి. అదేవిధముగా వ్యక్తులు వేరువేరుగాని, ప్రపంచమంతా ఒక్కటే! ఈ ప్రపంచమునకు పంచభూతములు ప్రధానమైన ప్రమాణములు. అందరూ చేరినదే ఈ ప్రపంచము. పూలబంతిలోని పుష్పాలవలె అందరూ ఏకం కావాలి. అందరూబక్కటే. ‘నీవు జీవుడు, నేను దేవుడు’ అనే భేదమే లేదు. ‘నేను, మీరు అందరూ ఒక్కటే’. ఇట్టి ఎకత్వమును మీరు భిన్నత్వముగా భావిస్తున్నారు.

ప్రేమస్వరూపులారా! అందరియందున్నది ఒకే ప్రేమే. అయితే, వ్యక్తులయొక్క మతిని, స్థితిని, గతిని పురస్కరించకొని ఈ ప్రేమ అనేక రూపాలను ధరిస్తున్నది. చిన్న బిడ్డను ‘పాప’ అంటారు. ఆమె పెరిగి పెద్దయిన తరువాత ‘అమృతి’ అని పిలుస్తారు. వివాహమైన తరువాత ఆమెను ‘కోడలు’ అంటారు. బిడ్డలు పుట్టిన తరువాత ‘మదర్’ అంటారు. కొన్ని సంపత్సురాలైన తరువాత ‘గ్రాండ్ మదర్’ అంటారు. ఇన్ని పేర్లతో పిలువబడే వ్యక్తి ఒక్కరే కదా! అదేవిధముగనే, ఈ ప్రపంచములో అందరూ ఒక్కటిగానే ఉన్నారు. ‘all are one, be alike to everyone’ అని ప్రబోధించాడు జీసన్. అందరినీ ప్రేమించాలి. అందరినీ మనము చెంత చేరుకోవాలి. నాయొక్క పద్ధతి అదియే! అయితే, కొంమంది దీనిని అంగికరించరు. అది వారివారి స్థాయిలలో ఉండే వ్యత్యాసమే! కేవలం వారివారి భావములయొక్క ప్రతిచింబమే! మీ భావములను పురస్కరించుకొనియే బాబా అనేక రూపములు దాలుస్తుంటాడు. ఒకరు ‘తాతా’ అని పిలుస్తారు. వారికి నేను తాతాగానే కనిపిస్తాను. ఇంకాకరు ‘నాన్నా’ అని పిలుస్తారు, వారికి నేను తండ్రిగానే కనిపిస్తాను. మరికొంతమంది ‘స్వామీ’ అంటారు. వారికి నేను స్వామిగానే కనిపిస్తాను. మానవులు ఏవిధంగా తలుస్తుంటారో దివ్యత్వము ఆవించానే రూపొందుతూ ఉంటుంది.

జగత్తులో అన్ని రకములైన మార్పుకు మూలం మనసే)

ఈ కలి ప్రభావముచేత మంచికూడను చెడ్డగా కనిపిస్తున్నది. ఒకే మనిషి ఒకరిపట్ల ప్రేమతో, మరొకరిపట్ల ద్వేషమతో ఉంటాడు. ఒకరిపట్ల విరోధంతో ప్రవర్తిస్తాడు. మరొకరిపట్ల విశావసంగా మెలుగుతాడు. ఒకరికి ఫ్రెండ్‌గా ఉంటాడు, మరొకరికి శత్రువుగా ఉంటాడు. మిత్రత్వముగాని, శత్రుత్వముగాని బయట లేవు. వారివారి హృదయాల్లోనే ఉన్నవి. ‘వీడు నీ శత్రువు’ అనుకుంటే వాడు నీకు శత్రువుగానే తయారోతాడు. ‘వీడు నా ఫ్రెండ్’ అనుకుంటే ఫ్రెండ్‌గానే మారిపోతాడు. వివాహినికి పూర్వం షామో ఎవరో ఒక కాలేజి గ్ల్యూ’ అంటావు. ఆమెను నీవు వివాహము చేసుకున్న తరువాత ‘ఈమె నా భార్య’ అంటావు. ఈనాటి నీ భార్య, ఆనాటి కాలేజి అమృతా. ఇరువురూ ఒక్కటే కదా! రూపనామములను బట్టి మానవుడు అనేకవిధములైన సంబంధ భాంద్రయ్యములను కల్పించుకుంటాడు. ఈ జగత్తు అనేకరకములుగా మార్పు చెందుటకు మానవుని మనసే కారణము. మానవునియందు ఏమాత్రం ద్వేషము లేదు. అందరియందున్నది ప్రేమయే! కాని, కొన్నికొన్ని సమయాల్లో ద్వేషము. అసూయ, అడంబరము యిలాంటివ్స్టీ యేర్పడుతున్నాయి. దైవమునందు ఈవిధమైన మార్పు ఉండదు. భగవంతుడు గుణములు కలిగినటువంటివాడు మానవుడు. అవి మంచివి కావచ్చు, చెడ్డువి కావచ్చు. మంచిచెడ్డులు మానవునియందే ఉన్నవిగాని, పరమాత్మునియందు కాదు. ఈ కలియుగమునందు అనేక మార్పులు కలుగుతున్నవి. ఇదంతా చూసి మీరు ‘భగవంతుడే ఈవిధంగా మార్పున్నాడు’ అని అనుకుంటారు. భగవంతుడు ఏదికూడను మార్పుడు. పాలలో డికాక్షన్ కలిపి కాఫీ తయారు చేయవచ్చు. అదే పాలతో పాయసంకూడా తయారు చేయవచ్చు. భగవంతుడు పాలవంటివాడు. మార్పులన్నీకూడను మానవునియొక్క గుణములచేతనే కలుగుతున్నాయి. మానవునియొక్క గుణము ఎన్నో రకములుగా మార్పు చెందుతూ ఉంటుంది. ఎంతో కోపంగా ఉండేవాడు కొన్ని సమయాల్లో అత్యంత ప్రేమగా ఉంటాడు. పాల్ అనే వ్యక్తి మొట్టమొదట జీసన్ పట్ల ద్వేషభావంతో ఉండేవాడు. కొంతకాలానికి అతడే జీసన్ పరమ భక్తునిగా మారిపోయాడు. ఆప్రికస్ భక్తిని చూస్తే నా హృదయం కరిగింది

ఇంతకు ముందు ప్రసంగించిన ఆప్రికస్ భక్తుడు నన్ను చిన్నప్పటినుండి ఆరాధిస్తా, ప్రేమిస్తా వచ్చాడు. అతను

యిక్కడకు వచ్చి స్వామిని దర్శించుకొని ఇక్కడే ఉండిపోవాలని ఆశించాడు. నా ఆదేశము మేరకు తన దేశానికి తిరిగి వెళ్ళాడు. వెళ్లిన తరువాతకూడా నిరంతరము ‘బాబా, బాబా’ అని స్వరిస్తూ వచ్చాడు. నేను తూర్పుఆంధ్రికాలో పర్యాటించినప్పుడు నన్ను దర్శించుకొనే నిమిత్తము అనేకమంది వచ్చారు. ప్రతి ఒకరూ ‘స్వామీ, మా దగ్గర ఉండండి, మా దగ్గర ఉండండి’ అని ప్రార్థిస్తూ వచ్చారు. కొన్ని వందల మంది పిల్లలు అక్కడ చేరారు. వారి దృష్టి అంతా స్వామిషైనే. మీకు తెలుసు, ఇది అమీన్ అనే వ్యక్తి ఉగాండా అద్యక్కడుగా ఉండేవాడు. అతను చాలా గొప్ప చదువులు చదివాడు. వయస్సులో చిన్నవాడేగాని అతనికి అనేకమంది భార్యలుండేవారు. అతనుకూడా నన్ను ఎంతో ప్రీతిగా చూసాడు. ప్రార్థన్న, సాయంకాలముకూడ నన్ను చూడనిదే అతను అఫీసుకు పోయేవాడు కాదు. అతను చాలా ఎత్తుగా, లావుగా ఒక ఒంట మాదిరి ఉంటే నేను జింక మాదిరి చిన్నగా ఉండేవాడిని. అతనికి స్వామి పట్ల గల భక్తిని, ప్రేమను చూసి అందరూ ఆశ్చర్యపడుతూ వచ్చారు. నేను బయలుదేరి వచ్చే సమయములో అతడు కంటిధారలు కార్పుతూ, ‘స్వామీ! నేను పుట్టినప్పటినుండి యింత వరకు కంటిధారలు కార్పులేదు. కాని, ఈనాడు నా స్వామి నన్ను వదలిపెట్టి వెళ్లిపోతున్నారే, అని చాలా బాధగా ఉంది’ అన్నాడు. మొహనికి కర్ణీఫ్ అడ్డం పెట్టుకొని చాలా బాధపడ్డాడు. అతని చేతులు చాలా బలమైనవి. అతను నాకు ధ్యాంక్షు చెబుతూ నా చేతులు పట్టుకున్నాడు, నా పాదాలు పట్టుకున్నాడు. ఎంతగట్టిగా పట్టుకొన్నాడంటే, ఆ తరువాత నేను ఏరోఫ్స్ ను ఎక్కుటానికి కష్టమైంది! ‘స్వామీ! నేను తప్పకుండా త్వరలో మీ దగ్గరికి వస్తాను. లేకపోతే మీరైనా త్వరలో రండి. లేకపోతే నేను ఉండలేను.’ అని ప్రార్థించాడు. ఆనాటి పరిస్థితిలో అతను తన దేశాన్ని వదలిపెట్టి వచ్చే అవకాశం లేకపోయింది.

నేను ఉగాండాలో ఉండగా ఒకనాడు అమీన్ నన్ను తన ఇంటికి తీసుకువెళ్లి విందు ఏర్పాటు చేయాలనుకున్నాడు. ఏవిధమైన ఏర్పాట్లు చేయాలో తెలుసుకోటూనికి తాను డాక్టర్. పటేల్ ఇంటికి వచ్చాడు. ‘ఏమి చేయాలి? ఎట్లు చేయాలి? ఏమి పెట్టాలి?’ అని అన్ని ఏవరాలు అడిగి తెలుసుకున్నాడు. వంటలు చేయటానికి బజారునుండి అన్నీ కొత్త పాత్రలు తెచ్చించాడు. చిన్నచిన్న ఉంబుర్లకూడా క్రొత్తవి తెచ్చించాడు. నేను వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్లినప్పుడు అతని భార్యలందరూ ఇటువైపున, అటువైపున వరుసగా నిల్చున్నారు. వాళ్ళను నాకు పరిచయం చేశాడు. ఉగాండా రాజధాని కంపాలాలో నేను కొద్ది దినములు ఉన్నాను. చివరి రోజున గురుపోర్టిమి వచ్చింది. గురుపోర్టిమికి బొంబాయి వస్తానని నేను చెప్పాను. కాని, అక్కడ ఆంధ్రికస్తు నన్ను కడలనివ్వకుండా నా పాదలమై పడి కంటిధారలు కారుస్తూ, ‘భగవాన్! మాతోనే ఉండండి’ అని ప్రార్థిసిచారు. వారి ప్రార్థనల ఫలితంగా నేను గురుపోర్టిమకి అక్కడే ఉన్నాను. ఆ రేజున వాళ్ల స్వామితో ఫాటోలు తీయించుకోవాలని ఆశించారు. ‘మీరు మనస్సులో ప్రార్థించుకోండి’ అన్నాను. అందరి పాకెట్లలోను వాళ్ల స్వామితో కలిసి తీయించుకున్నట్లుగా ఫాటోలు ప్రత్యక్షమైనాయి. అందరూ చాలా ఆనందించారు. ఆ ఆప్రికస్తు భక్తి ‘ఇట్టిది, అట్టిది’ అని వట్టించటానికి ఏలుకాదు. ఈనాటికి కూడను ఆ భక్తులను తలచుకుంటే ఎంతో ఆనందం కలుగుతుంది.

అక్కడనుండి టాంజానియాకు వెళ్ళాను. అక్కడకూడా అందరూ ఎంతో ఆనందించారు. మగవారు, అడవారు తమ సంస్కృతిని ప్రతిబింబించే ద్రుస్సులు ధరించి స్వత్యం చేస్తూ స్వాగతం పలికారు. ఆ పర్యాటనలో నేను కెన్యా, ఉగాండా, టాంజానియా ఈ మూడు దేశాలకు వెళ్ళాను. అవన్నీ ఇరుగుపొరుగు దేశాలు. నేను అక్కడినుండి బయలుదేరే రోజున అందరూ ఫ్లేను దగ్గరికి వచ్చారు. ఫ్లేను బయలుదేరే సమయానికి అందరూ ఫ్లేనుకు ఎదురుగా వచ్చి నిలుచున్నారు. ‘స్వామీ! మీరు ఇక్కడనుండి కడలకూడదు. ఇక్కడే ఉండాలి.’ అని ప్రార్థించారు. నేను అక్కడనుండి కడలకపోతే ఎలా! అప్పుడు పైలట్లు, ఇతర అధికారులు వెళ్లి ‘మీరిలా స్వామికి అడ్డ చేయటం మంచిది కాదు’ అని వాళ్ళకు నచ్చచెప్పటం చేత వాళ్ళ ప్రక్కకు తప్పకున్నారు. నేనిదంతా కిటికీ నుండి చూస్తానే ఉన్నాను. నేను తిరిగి బొంబాయి వచ్చి చేరేంతవరకు ఆ దృశ్యమే నా కళలో మెదుల్లూ ఉండినది. ఆ ఆప్రకస్తు భక్తి చూస్తే నా హృదయం కరిగింది. నేను వచ్చే సమయంలో మా ఏరోఫ్స్ నంతా వాళ్ళ యిచ్చిన కానుకలతో నిండిపోయింది. ఏమిటా కానుకలు? గోల్లు కలర్లో ఉన్న టీ సెట్లు, డిస్కర్ సెట్లు... ఇంకా ఏమిటో అన్నీ తెచ్చి పెట్టారు. అవి నా దగ్గర ఇప్పటికీ ఉన్నాయి. ఇక్కడికి వచ్చే ప్రైమినిప్పర్లకు, గవర్నర్లకు అతిథ్యమిచ్చే సమయంలో వాటినే ఉపయోగిస్తున్నాము. ఆ భక్తులకు స్వామి అంటే ఎంతో ప్రేమ. ఎంత ప్రేమ అంటే తల్లిదండ్రులపై వాళ్ళకు అంత ప్రేమ ఉండడు. నేను తిరిగి వచ్చే సమయంలో వాళ్ళ పడిన బాధ వర్ణనాచీతం. అటువంటి భక్తులను వడలిపెట్టి రావలసివచ్చిందని నాకూడా బాధ కలిగింది. అప్పుడే అనుకున్నాను, ఇంక ఎప్పుడూ నేను బయటి దేశానికి వెళ్ళకూడదని. అప్పటినుండి నేను ఏ దేశమూ వెళ్ళు లేదు. అప్పుడుకూడను ఆ దేశానికి వెళ్లటానికి కారణం ఒకటుంది. డాక్టర్. పటేల్ నస్తు అక్కడికి రావలసిందిగా చాలా ప్రార్థించాడు. ‘స్వామీ! కేవలం మాకోసమే కాదు అక్కడ వస్తేప్రాణము అనేకం ఉంటున్నాయి. మీ దర్శన భాగ్యం

ప్రసాదించి వాటిని కూడా ఆశీర్వదించండి' అని కోరాడు. అక్కడికి వెళ్ళిన తరువాత చిన్నచిన్ని ప్లేనులు ఏర్పాటు చేశాడు. ఒక్కొక్క ప్లేనులో యిద్దరిని మాత్రమే కూర్చోబెట్టాడు. ప్లేనులో స్వేచ్ఛగా తిరుగాడవచ్చు. చక్కగా మాడవచ్చు అని అతని ఉద్దేశ్యం. మేము ఆ చిన్న ప్లేనులో సంచరిస్తూ అన్ని చూసాము. విక్సోరియా సరస్సు చాలా పెద్దది. ఆ సరస్సును మేము ప్లేనులో దాటటానికి గంటన్నర పట్టింది. దాంటల్లో అనేక పెద్దపెద్ద మొసళ్ళున్నాయి. స్థలం చాలక ఒకదానిమీద ఒకటి పడుతున్నాయి. ఆ తరువాత మేము పడవలో ప్రయాణమై వెడుతుంటే అవన్నీ నోళ్ళు పెద్దగా తెరచుకొని మా పడవవైపే చూస్తున్నాయి. వాటన్నించికి మేము ఏపిల్ను చేశాము. తిరిగి వచ్చేంతవరకు ఆ ఏపిల్ను అట్లనే పెట్టుకున్నాయి. ఏదీ ప్రింగలేదు. అక్కడ నీటి గుట్టములుకూడా చాలా ఉన్నాయి. కొన్నికొన్ని బిడ్డలకు పాలిస్తున్నాయి. ఆ దృశ్యమంతా చూస్తుంటే ఎంతో ఆనందము కలిగింది. మానవులకు ఎన్ని ఆశలున్నాయో అవి జంతువులకు కూడా ఉన్నాయి. ఐతే, వాటికున్న ప్రేమ మనుష్యులకు కూడా ఉండదు. మేము ఆ సరస్సు దాటి గట్టుకు వచ్చేటప్పటికి ఎక్కడ చూసినా గుంపులు గుంపులగా ఏనుగులు కనిపించాయి. వాటి చెప్పులు చాలా పెద్దవి. ఒక్కతూరి అట్లా విసిరితే మనిషి క్రింద పడిపోతాడు. ఆ ఏనుగుల మధ్యలోకి నేను వెళ్ళాను. నా కారు చూసి అవి తొండం ఎత్తి సమస్యారం చేశాయి. ఈవిధంగా మనుష్యుల్లో కూడా లేని మంచిగుణములు ఆ జంతువుల్లో కనిపించాయి. వాటిలో ద్వేషభావమే లేదు. అన్నీ కలసిమెలసి ఉన్నాయి. సాధారణంగా సింహాలను చూస్తే ఏనుగులకు భయం. కానీ, అక్కడ సింహేలు, ఏనుగులు కలసిమెలసి ఉన్నాయి. మేము ఒక చిన్న గుట్టపైకి వెళ్ళాము. అక్కడాక గుండుపైన పది సింహేలున్నాయి. చుట్టూ ఏనుగులు తిరుగుతూనే ఉన్నాయి. మేముకూడా వాటి దగ్గరకు వెళ్ళి ఖాటోలు తీసుకున్నాము. అవి యేమాత్రం కదలలేదు. మా వైపునే చూస్తూ ఉన్నాయి. మనుష్యులలోనైనా ఒకవిధమైన భీతి కలిగే అవకాశం ఉంది. కానీ, అక్కడ ఏ జంతువుగాని, ఏ మృగముగాని భయపడలేదు. కొన్ని సింహేలు అక్కడ పడుకొని ఉన్నాయి. వాటి తోకల మీదనుండి మా జీవు వెళ్లింది. ఆ తోకలను తీసుకొని అవి ముడ్డు పెట్టుకొన్నాయి. ఇంత ప్రేమను చూపినటువంటి ఆ మృగాలను వదలి రావాటానికి నాకు చాలా కష్టమనిపించింది. ఇటువంటి ప్రేమ ఈసాడు మనుష్యులయందు కనిపించటం లేదు. ఒకరిని చూస్తే ఒకరికి ద్వేషము! తల్లి బిడ్డల మధ్యకూడా ద్వేషమే! భార్యాభర్తల మధ్యకూడా ద్వేషమే! కానీ, ఇక్కడ ఏవిధమైన ద్వేషమూ మాకు కనిపించలేదు. ఇంతటి ప్రేమ, సమత్వములతో కూడిన మృగములను ఆ ప్రదేశములో చూసాను. అక్కడనుండి వచ్చిన తరువాత వాటి ప్రేమతత్త్వాన్ని మనుష్యులకు బోధించటానికి ప్రయత్నించాను. జంతువులలోనే ఇంత ప్రేమ ఉంటే మనుష్యులలో ఎందుకుండకూడదు? వాటికి ప్రజ్ఞాన, విజ్ఞాన, సుజ్ఞానములు యేమాత్రమూ లేవు. ప్రజ్ఞాన, విజ్ఞాన, సుజ్ఞానములతో కూడి, అనేక గ్రంథాలను చదివివ నేటి మానవునియందు కించిత్ ప్రేమకూడా కనిపించటం లేదు. కనుక, మానవులారా! మీరందరూ కలసిమెలసి అనోస్యాంగా ఉండాలని నేను ఆశిస్తున్నాను. ‘లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్’ అందరినీ ప్రేమించండి. అందరినీ సేవించండి. ఇదే నేను మీకు అందించేటువంటి ప్రబోధ. ప్రేమ ఒక్కటి ఉంటే అన్ని సాధించవచ్చు. ప్రేమయే సర్వము. ప్రేమయే జీవితమే ప్రేమ. జీవితమనేది ప్రేమతో కూడినదేగాని, ద్వేషముతో కూడినది కాదు.

బొంబాయిలో మున్నీపై కృపార్థుష్టి

మా తూర్పు ఆప్రికా పర్యాటన ముగించుకొని మేము బొంబాయికి బయలుదేరాము. మా ప్లేను చాలా ఆలస్యాంగా బొంబాయి చేరుకుంది. అయినప్పటికీ అక్కడ నాకోసం మున్నీ కాచుకొని ఉండినాడు. మున్నీ ఎవరో మీకు తెలుసా? భారతీయ విద్యాభవన్ శైర్కోమన్. ఆ సమయంలో ఆయనకు చేయి, నోరు రెండూ పడిపోయాయి. నేను అక్కడ దిగిన తక్షణమే చేయి ఎత్తగలిగాడు. పట్టలేని ఆనందంతో ‘భగవాన్కి జై’ అన్నాడు. ‘మున్నీ చేయి ఎత్తగలిగాడు, మాట్లాడుతున్నాడు’ అని అందరూ ఆశ్చర్యపడ్డారు. అక్కడినుండి నన్ను నేరుగా భారతీయ విద్యాభవన్కి తీసుకు వెళ్ళాడు. అక్కడ సత్యసాయి సంస్థల వరల్డ్ కాన్ఫరెన్సు ఏర్పాటు చేశారు. చాలామంది జనులు పోగయ్యారు. ఆ సందర్భములో మున్నీ చాలా బాగా మాట్లాడాడు. ‘ఇంతవరకు కానరానటువంటి దేవుడు ఈసాడు మన కంటికెదురుగా వచ్చి మనల్ని ఆనంద పెడుతున్నారు’ అని అన్నాడు. అతను ఒక కోరిక కోరాడు, మూడు దినములు వాళ్ళ ఇంటలో ఉండాలని. అతని కోరికను నెరవేర్చాలని నేను మూడు దినములు వాళ్ళింటలో ఉన్నాను. ఆ మూడు దినములు అతనికి మూడు క్షణములుగా గడిచాయి. నీవు మంచిగా ప్రవర్తిస్తే శాంతి నీసుండియే ఆవిర్భవిస్తుంది

ఈసాడు ఎక్కడ చూసినా ద్వేషము, ద్వేషము, ద్వేషము! ఇది మంచిది కకాదు. మనము మానవులమై పుట్టి మానవత్వాన్ని వదిలిపెట్టి, మృగలక్ష్ణాలను పెంచుకోటం మంచిది కాదు. ఒక్కొక్కసారి మనుష్యులక్ష్ణ మృగమలే మేలనిపిస్తుంది. మనుష్యులకుండవలసిన గుణాలు మృగములయందే కనిపిస్తున్నాయి. ఈసాడు జంతువులు మానవులగా

మారిపోతున్నాయి, మానవులు జంతువులుగా మారిపోతున్నారు! మానవులు మానవులుగా జీవించాలి. మానవతా గుణములను పోషించుకోవాలి. ఇంతకు ముందు ప్రసంగించిన ఆప్రికన్ దేశస్థదుకూడా మానవతా విలువలను గురించి ప్రచార ప్రశోధలు సల్వపుతున్నాడు. ఈనాడు లోకములో మానవులు అనేకమంది ఉన్నారుగాని, మానవతా విలువలతో కూడినవారు చాలా అరుదుగా కనిపిస్తారు. కొంతమందికి మంచిగా మాట్లాడటం కూడా తెలియదు. ‘ఏమండీ మీరు ఎక్కుడనుంచి వచ్చారు?’ అని ప్రేమతో అడిగితే, ‘ఎక్కుడనుంచో వచ్చాను’ అని దురుసుగా జవాబు చెబుతారు. ఏ మాట మాట్లాడినప్పటికీ కరింనంగా మాట్లాడుతారు. మానవుడు మాట్లాడే మాటలు మృదుమధురంగా ఉండాలి. నెమ్ముదిగా, శాంతంగా, ప్రేమతో మాట్లాడాలి.

అప్పుడే మనకు శాంతి లభిస్తుంది. మన మాటలు, నడత చెడ్డవిగా ఉన్నప్పుడు మనకు శాంతి ఏరీతిగా లభిస్తుంది! శాంతి అనేది బయట లేదు, మనయందే ఉన్నది. బయట ‘పీసెస్’ తప్ప ‘పీస్’ లేదు. ‘నాకు శాంతి కావాలి, శాంతి కావాలి’ అని అంటుంటారు. నీవు మంచిగా ప్రవర్తించు. శాంతి నీనుండియే ఆవిర్భవిస్తుంది. సత్యము ఎక్కుడనుండి లభిస్తుంది? గ్రంథములను చదివినంత మాత్రమున లభిస్తుందా? లేదు. సత్యము కూడను నీయందే ఉన్నది. సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమ, అహింస ఈ ఐదు మానవునియొక్క సహజ గుణములు. ప్రేమ అనేది భగవంతునియొక్క స్వరూపమే! భగవంతునియొక్క ప్రేమను మనము ప్రేమతోనే అనుభవించవచ్చు. ముఖ్యంగా మానవునకు ప్రేమ, శాంతి రెండూ చాలా అవసరము. కోటీశ్వరులు ఎన్నో బంగళాలు కట్టవచ్చును, ఎన్నో కార్య కొనవచ్చును. వాళ్ళకు ఎన్నో సౌకర్యములుండవచ్చును. కాని, ఎవరిని అడిగినా ‘మాకు శాంతి లేదు’ అంటారు. శాంతి లేనప్పుడు ఎన్ని ఉండి ఏమి ప్రయోజనం!

మనిషికి కావలసింది ఆరడుగులే!

ఇహీపల ఒక వ్యక్తి ఒక ఎకరం స్థలాన్ని నలభై కోట్లు పెట్టి కొన్నాడు. ఇచ్చిన వాడు ఎటువంటివాడో, తీసుకున్నవాడు ఎటువంటివాడోగాని ఇచ్చరికీ బుద్ధి లేదనే చెప్పవచ్చు. ఇప్పుడందరూ భూములను పెంటుకుంటున్నారు. భూమి ఎందుకు అవసరం? మనిషికి కావలసింది ఆరడుగులు. అంతకంటే ఎక్కువ అవసరం లేదు. ఒక జమిందారు తనకున్న భూమితోబాటు యింకా కొంత భూమిని సేకరించాలని, భూమికోసం వెదకటం ప్రారంభించాడు. ఇది తెలిసిన ఒక వ్యక్తి అతని వద్దకు వచ్చి, ‘అయ్యా! నీవు హిమాలయా ప్రాంతానికి వెళ్ళు. నీకు కావలసినంత భూమిని ఉచితంగా యిస్తారు’ అన్నాడు. ఇతను ఆశపడి హిమాలయా ప్రాంతానికి వెళ్ళి అక్కడి రాజును కలుసుకున్నాడు. ఆయన, ‘మీరు తెల్లుపారినది మొదలు సాయంకాలము వరకు ఎంత భూమిని చుట్టి వస్తారో ఆ భూమినంతా మీకు ఉచితంగా ఇస్తాను’ అన్నాడు. ఈ జమిందారు ఎంతో ఉత్సాహంతో మరునాడు ప్రొర్టున్న లేచి తన పనికి పూనుకున్నాడు. ఎక్కువ భూమిని సంపాదించాలని పరుగెత్తసాగాడు. ప్రొర్టుటినుంచి సాయంకాలము వరకు అలా తాను పరుగెత్తుతూనే ఉన్నాడు. చీకటి పడింది. బాగా అలసిపోయాడు. నీరసించిపోయాడు. అయినా ఆశ వదలలేదు. తాను నిర్ణయించుకొన్న గమ్యానికి ఆరడుగుల దూరంలో ఉండగా కళ్ళు తిరిగి గుండె ఆగి క్రింద పడిపోయాడు. హిమాచలం రాజు వచ్చి చూసి, ‘అయ్యా, ఇప్పుడు ఈ మనిషికి కావలసింది ఆరడుగులే’ అన్నాడు. అందరికి కావలసింది అంతే!

ప్రజలకు అలెగ్జాండరు సందేశం

అలెగ్జాండరు అనేక రాజ్యాలను జయించి భారత దేశానికి వచ్చాడు. ఒక నది దాటి వస్తుంటే అతనికి గుండెపోటు వచ్చింది. వైద్యులు వచ్చి పరీక్షించి అతనికి అంత్యకాలము ఆసన్నమైనదని, ఎన్ని మందులిచ్చినా లాభం లేదని నిర్ణారించారు. అప్పుడు అలెగ్జాండరు, ‘నాకు ఇంత పెద్ద రాజ్యమున్నది. కావలసినంత బంగారమున్నది. ఎంతో గొప్ప సైన్యమున్నది. ఇంతమందిలో నన్ను రక్షించేవారు ఒక్కరూ లేరా?’ అని చింతించాడు. వెంటనే తన మంత్రులను పిలిపించి చెప్పాడు, ‘మంత్రులారా! నేను మరణించిన తరువాత మీరు నా శవాన్ని మన దేశానికి తీసుకు వెళ్ళండి. నా దేహాన్ని ఒక తెల్లుని బట్టతో చుట్టి, చేతులను మాత్రం పైకి పెట్టి పీధిపీధిలోను ఊరేగించండి’ అని. అతను కోరినట్లుగానే అతని దేహాన్ని తెల్లని బట్టలో చుట్టి, చేతులను పైకి పెట్టి ఊరేగించారు. ‘ఎందుకు మహారాజు దేహాన్ని ఈవిధంగా చేతులు పైకి పెట్టి ఊరేగిస్తున్నారు?’ అని జనులు అడిగారు. ‘ఇంత గొప్ప సిరిసంపదలు గల అలెగ్జాండరు చక్రవర్తి కట్టకడపటికి వట్టి చేతులతోనే పోయాడు’ అని ప్రజలందరికి తెలియజేసే నిమిత్తం ఆయన కోరిక మేరకే ఈవిధంగా చేస్తున్నారు’ అని మంత్రులు జవాబిచ్చారు. అందరికికి కావలసింది ఆరడుగులే అంతకు మంత్రమును సంపాదించినా, ఎంత గొప్ప సైన్యమున్డినా, ఎందరు బంధుమిత్రులున్న మనం పోయే సమయంలో ఎవ్వరూ మన వెంట రారు. అనాటి కాలంలో ఎందరో మహానీయులు, రాజులు ప్రజలకు ఈవిధమైన సత్యాన్ని చాటి దేహాన్మిమానమును విడిచిపెట్టవలసిందిగా బోధిస్తూ వచ్చారు. అట్టి మహాపురుషుల చరిత్రలను మీరు చదవటం

2006 కిసంబరుచరు 25క తేదీ ఉదయం సాయంత్రయింతలో తీవ్రమైన పందర్థముగాఫగెన్ చచ్చితెల బట్టుండేకును తేజ 5

లేదు. పిచ్చిపిచ్చి పుస్తకాలన్నీ చదువుతున్నారు. ఈనాడు మీరు నేర్చుకుంటున్నది ‘హిస్టరీ’ కాదు. ‘హిస్టరీయా’ నిజమాన హిస్టరీ ఎవ్వరూ చదవటం లేదు. ఏది నిజమైన ‘హిస్టరీ’? This story is history. ఈనాటి మానవుడు గొప్పగొప్ప చదువులు చదువుతున్నాడు. సైన్స్ అండ్ బెక్యూలజీ అభ్యసిస్టున్నదు. నోబెల్ బహుమతిని సాధిస్తున్నాడు. కానీ, ‘బెక్యూలజీ’ని దుర్దినియోగ పరచి దానిని కేవలం ‘ట్రైక్ నాలజీ’గా మార్చుకుంటున్నాడు. మనము చదివినవన్నీ మన తలలో నిలవవు, కేవలం ఆచరణలో పెట్టినది మాత్రమే నిలుస్తుంది. మనం చదివేవాటిలో ఒక్కటైనా ఆచరణలో పెడితే చాలు, అదే మనకు అన్నివిధాలా సహాయం చేస్తుంది.

ప్రేమస్వరూపులైన విద్యార్థులారా! మీరు ఏదైననూ చదవవచ్చు. కానీ, మానవతా విలువలను మాత్రం మరువకండి. సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమ, అహింస వీటిని మీరు అలవర్షకొని ఆచరణలో పెట్టండి. మీ జీవితమంతా ప్రశాంతముగా సాగుతుంది. నేనీనాడు మీకు ప్రధానంగా చెప్పుదల్చుకున్నది ఇదే! క్షణక్షణము మనము కోపము, తాపము, అసూయ, తంర్పు, దంబము మొదలైన దుర్ఘటాలకు లోనవుతూ వుంటే మన జీవితమంతా అశాంతిలోనే మనిగి పోతుంది. సత్యము శాశ్వతమైంది. సత్యమును అనుసరించినప్పుడే మీ పేరు శాశ్వతంగా నిలుస్తుంది. శాశ్వతమైన సత్యముతోనే శాశ్వతమైన శాంతి మీకు దక్కుతుంది.